

### [Socialministeren.]

samme Størrelse ikke udelukker andre fra Hjælp efter Loven, naar de ikke er selvstændige næringsdrivende. Havde der været det, saa havde formodentlig ogsaa en saa klog Mand som det ærede Medlem Hr. Krag lavet Arbejdsløshedsloven anderledes. Men desto uforstaaeligere er hans Jonglering i Gaar.

Det ærede Medlems Bemærkninger om de i Cirkulæret af 28. November angivne Regler om Arbejdsvægring er i det væsentlige imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Rager. Jeg skal derfor indskrænke mig til at besvare de til mig direkte rettede Spørgsmaal.

Angaaende Henviisningen til Landsoverenskomsten skal jeg bemærke, at denne Henviisning, hvad tydeligt fremgaar af Cirkulæret, kun er givet som en Vejledning for Tilfælde, hvor det ikke paa anden Maade, f. Eks. ved en af vedkommende Kommune med Arbejderorganisationerne afsluttet Overenskomst, er muligt at finde et Grundlag for Bedømmelsen af, hvad der paa Egnen sædvanligt betales for Arbejde af den Art. Hvis det er muligt at konstatere, hvad der er den sædvanlige Løn i Kommunen eller paa Egnen, ja, saa maa dette selvfølgelig i Overensstemmelse med Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, være afgørende, og det er utrykkeligt udtalt i Cirkulæret af 31. Oktober, altsaa allerede i det første Cirkulære. Der er saaledes ikke Tale om, at Cirkulæret af 28. November sætter Lovens Ord til Side, det henviser til det første Cirkulære, der citerer Loven, og det ærede Medlem maa ikke have undersøgt Forholdene paa dette Omraade.

For øvrigt fik det ærede Medlem af det ærede Medlem Hr. Rager i Gaar oplyst, at der kun havde været, saa vidt jeg husker, en 70—80 Sager for det hele Land for Arbejdsnævnet i al den Tid, der er gaaet, saa der har ikke ude omkring hersket den Tvivl, som det ærede Medlem Hr. Krag gav Udtryk for.

Hvad i øvrigt angaar Klager fra Kommunerne og arbejdsløse over Afgørelser angaaende Arbejdsvægring, er det ikke Klager, der kommer til Ministeriet, de kommer til Arbejdsnævnet for de forsikredes Vedkommende og for de ikke-forsikredes Vedkommende til Amterne, i begge Tilfælde ganske vist med Adgang til Appel til Ministeriet. Men der har ikke været nogen som helst Anker over Arbejdsnævnets Afgørelser, jeg erindrer ikke at have haft en eneste Sag af den Art, og Klager over Amternes Afgørelser af disse Arbejdsvægringsproblemer har kun foreligget i ganske faa Tilfælde. Dette til Illustration

af den Paastand, den ærede Ordfører fremsatte i Gaar, at ingen Mennesker kunde finde ud af dette Cirkulære.

Om Cirkulæret af 3. December siger det ærede Medlem, at jeg ved dette tog alt det tilbage, der stod i det fem Dage gamle Cirkulære, og han forsøgte at bevise dette ved atter at sammenblande Reglerne for de forsikrede og de ikke-forsikrede. Cirkulæret af 3. December omhandler kun de sidste og er, som det ærede Medlem rigtigt formodede, udstedt i Anledning af nogle Ministeriet forelagte Sager, der sammen med den Storm af Artikler, der stod i Venstrebladene, viste, at man søgte at forvirre Befolkningen saa meget, som det overhovedet var muligt. Derfor siges det i Cirkulæret, at det er en Betingelse for Hjælpens Ydelse, at Ansøgeren er ubemidlet, det vil sige, at han — det gælder kun for de ikke-forsikrede — indtil videre ikke har det fornødne til Livets Ophold. Heri er der ingen Uoverensstemmelse med det første Cirkulære af 31. Oktober, hvori der udtales, at man ved Bedømmelsen ikke maa tage Hensyn til Indtægt forud for Arbejdsløshedsperioden. Det gælder ogsaa efter Cirkulæret af 3. December, idet Afgørelsen af Ubemidlethed maa træffes paa Grundlag af den paagældendes nuværende Forhold, ikke efter et Skøn over, om Ansøgeren paa Grund af en vis Arbejdsfortjeneste i Fortiden nu kunde have opsparet saa meget, at han kunde klare sig uden Hjælp. Hertil vilde kræves positiv Lovhjemmel, og en saadan findes ikke i Loven af 19. Oktober. Det, der siges i det samme Cirkulære, at Ansøgerne skal være arbejdssøgende, er ligefrem kun en Gentagelse og Indskærpelse af, hvad der staar i Cirkulæret af 31. Oktober. Nogen Uoverensstemmelse er der ikke. Det ærede Medlem paastaar endelig, at efter Cirkulæret af 3. December kan der ikke udbetales Hjælp til en arbejdsløs, hvis Ægtefælle har Indtægt, medens det modsatte er sagt i Cirkulæret af 28. November. Det er ogsaa urigtigt. Der tales kun om Ikke-Forsørgere. Forsørgere har stadig den samme selvstændige Adgang som angivet i Cirkulæret af 28. November. Endelig er det ligeledes urigtigt, at der efter Cirkulæret af 3. December ikke kan udbetales Understøttelse til Personer, der ikke har haft Beskæftigelse hos andre, efter at deres Uddannelse er afsluttet. Herom gælder stadig de i Cirkulæret af 28. November angivne Regler, hvilket ogsaa er fastslaaet ved forskellige Afgørelser, Ministeriet har truffet efter den 3. December. Og saaledes kunde jeg blive ved.